

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny sekcja do spraw rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Magdalena Czapiewska

po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2016 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **W. W.**

przeciwko **Stowarzyszeniu (...) – Radio w G. z siedzibą w G.**

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda W. W. na rzecz pozwanego Stowarzyszenie (...) – Radio w G. z siedzibą w G. kwotę 197 złotych (sto dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 25 lutego 2015 roku powód W. W. domagał się zasądzenia od pozwanego Stowarzyszenia (...) – Radio w G. z siedzibą w G. kwoty 1 128,48 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 06 lutego 2015 roku do dnia zapłaty, a także zwrotu kosztów sądowych.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż był (...) Stowarzyszenia (...) – Radio w G. z siedzibą w G., w ramach którego pracował jako taksówkarz; nadto pełnił także funkcję prezesa pozwanego stowarzyszenia i świadczył usługi na jego rzecz na podstawie umowy cywilnoprawnej – umowy zlecenia. W związku z wykonywaną pracą otrzymywał on wynagrodzenie w wysokości 800 złotych miesięcznie, co zostało uchwalone na posiedzeniu zarządu w dniu 12 kwietnia 2014 roku. Powód wyjaśnił również, iż w październiku 2014 roku w związku z nieobecnością w pracy osoby zatrudnionej w centrali telefonicznej pozwanego, powód pełnił dwa dyżury wykonując czynności związane z obsługą radiową kierowców, za co wystawił pozwanemu fakturę VAT numer (...) na kwotę 295,20 złotych. Również w październiku 2014 roku powód pracując jako taksówkarz pozwanego stowarzyszenia wykonał cztery kursy, płatne bezgotówkowo, za które płatność – w łącznej kwocie 213,93 złotych – wpłynęła na konto pozwanego.

Na dochodzoną niniejszym pozwem kwotę składają się: kwota 619,35 złotych jako część wynagrodzenia z tytułu pełnienia funkcji prezesa zarządu (za 24 dni października 2014 roku), kwota 295,20 z tytułu wynagrodzenia należnego w związku z pełnieniem dyżuru na centrali telefonicznej pozwanego oraz kwota 213,93 złotych z tytułu wykonywanych kursów, za które płatność wpłynęła na konto pozwanego stowarzyszenia.

W odpowiedzi na pozew pozwany Stowarzyszenie (...) – Radio w G. z siedzibą w G. uznał powództwo w części dotyczącej żądania kwoty 213,93 złotych z tytułu wykonywanych przez powoda kursów, za które płatność wpłynęła na konto pozwanego, podnosząc jednakże zarzut potrącenia tej wierzytelności z przysługującą pozwanemu wobec powoda wierzytelnością w kwocie 4 250 złotych wynikającą z wypłaty tej kwoty przez powoda w dniu 24 października 2014 roku tj. w dniu odwołania go z pełnienia funkcji prezesa zarządu i faktu jej niezwrócenia pozwanemu.

W pozostałym zakresie pozwany wniósł o oddalenie powództwa wskazując, iż powód nigdy nie pracował ani nie wykonywał na rzecz pozwanego żadnego rodzaju pracy i między stronami nigdy nie doszło do zawarcia jakiejkolwiek umowy o pracę, zlecenia, o dzieło czy jakiejkolwiek innej mogącej być źródłem dochodzonego roszczenia; nadto wynagrodzenia za funkcję prezesa nie przewidywał ani regulamin, ani statut stowarzyszenia, wykonywanie tej funkcji było społeczne. Pozwany przyznał, iż do dyspozycji członków zarządu pozwanego przeznaczona była kwota 1 500 złotych, jednakże nie było to ich wynagrodzenie, z tych środków bowiem mogli oni pokrywać zakup przedmiotów niezbędnych do prawidłowego działania, jak i inne koszty związane z działalnością w zarządzie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Walne zgromadzenie Stowarzyszenia (...) – Radio w G. z siedzibą w G. podjęło decyzję o przeznaczaniu comiesięcznie kwoty 1 500 złotych na pokrycie kosztów ponoszonych przez członków zarządu w związku z działalnością w zarządzie, przy czym środki te były wypłacane ryczałtowo, bez obowiązku przedstawiania rachunków dokumentujących poniesione wydatki.

W dniu 23 maja 2014 roku na rachunek bankowy W. W. została przekazana kwota 700 złotych jako zaliczka na działalność zarządu N. – Stop (...) Radio w G. z siedzibą w G..

zeznania świadka B. P. – protokół rozprawy z dnia 15 grudnia 2015 roku – k. 108-109 akt (zapis cyfrowy 00:20:57-00:36:56), zeznania świadka R. W. (1) – protokół rozprawy z dnia 15 grudnia 2015 roku – k. 108-109 akt (zapis cyfrowy 00::03:58-00:19:53), twierdzenia pozwanego Stowarzyszenia (...) – Radio w G. z siedzibą w G. – protokół rozprawy z dnia 23 lutego 2016 roku – k. 131-133 akt (R. L. – zapis cyfrowy 00:18:16-00:35:44, A. F. – zapis cyfrowy 01:13:40-01:33:00 i M. U. – zapis cyfrowy 00:35:44-01:13:40), potwierdzenie przelewu – k. 25 akt

W dniu 12 kwietnia 2014 roku zarząd Stowarzyszenia N. – Stop (...) Radio w G. z siedzibą w G. podjął uchwałę przyznającą wynagrodzenie miesięczne za sprawowanie zarządu Stowarzyszenia N. – Stop (...) Radio w G. z siedzibą w G. w kwocie 800 złotych dla prezesa zarządu, 500 złotych dla skarbnika zarządu oraz 300 złotych dla vice – prezesa zarządu.

protokół posiedzenia zarządu – k. 24 akt

W dniach: 15 października 2014 roku, 20 października 2014 roku, 22 października 2014 roku oraz w dniu 31 października 2014 roku W. W. wykonał jako taksówkarz kursy z kontrahentami Stowarzyszenia (...) – Radio w G. z siedzibą w G., na łączną kwotę 213,93 złotych, rozliczone bezgotówkowo. Należność za powyższe kursy wpłynęła na konto Stowarzyszenia (...) – Radio w G. z siedzibą w G..

niesporne, a nadto: transakcje kierowcy – k. 26 akt, rachunki – k. 28 akt, faktura VAT numer (...) wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 29-30 akt, twierdzenia powoda W. W. – protokół rozprawy z dnia 23 lutego 2016 roku – k. 131-133 akt (zapis cyfrowy 00:05:29-00:18:16)

Zgodnie z punktem 23 regulaminu pracy centrali – obsługa centrali podlega bezpośrednio zarządowi Stowarzyszenia N. – Stop (...) Radio w G. z siedzibą w G..

Członków stowarzyszenia obowiązuje całodobowy zakaz przebywania na centrali, za wyjątkiem spraw służbowych – 5 minut (punkt 24).

W dniu 09 września 2014 roku na rachunek bankowy W. W. została przekazana kwota 506 złotych jako wynagrodzenie za miesiąc sierpień za dyżury na centrali telefonicznej Stowarzyszenia (...) – Radio w G. z siedzibą w G..

W miesiącu październiku 2014 roku W. W., z uwagi na nieobecność jednej z pracownic, pełnił dwukrotnie dyżury na centrali telefonicznej Stowarzyszenia (...) – Radio w G. z siedzibą w G..

Za wykonaną pracę W. W. wystawił fakturę VAT numer (...) na kwotę 295,20 złotych.

twierdzenia powoda W. W. – protokół rozprawy z dnia 23 lutego 2016 roku – k. 131-133 akt (zapis cyfrowy 00:05:29-00:18:16), faktura VAT numer (...) wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 29, 31 akt, potwierdzenie przelewu – k. 32 akt, regulamin pracy centrali – k. 56-60 akt, zestawienie dyżurów w miesiącu październiku 2014 roku – k. 67-68 akt

W dniu 24 października 2014 roku W. W. został odwołany z funkcji prezesa zarządu Stowarzyszenia (...) – Radio w G. z siedzibą w G. i pozbawiony członkostwa w stowarzyszeniu.

niesporne

W dniu 24 października 2014 roku W. W. przy użyciu karty bankomatowej w bankomacie zlokalizowanym w G. przy ulicy (...) wypłacił z rachunku należącego do Stowarzyszenia (...) – Radio w G. z siedzibą w G. kwotę 1 250 złotych, kwotę 1 000 złotych i kwotę 2 000 złotych, łącznie – kwotę 4 250 złotych.

W. W. nie zwrócił wypłaconej kwoty.

historia operacji – k. 65 akt, twierdzenia powoda W. W. – protokół rozprawy z dnia 23 lutego 2016 roku – k. 131-133 akt (zapis cyfrowy 00:05:29-00:18:16), twierdzenia pozwanego Stowarzyszenia (...) – Radio w G. z siedzibą w G. – protokół rozprawy z dnia 23 lutego 2016 roku – k. 131-133 akt (R. L. – zapis cyfrowy 00:18:16-00:35:44, A. F. – zapis cyfrowy 01:13:40-01:33:00 i M. U. – zapis cyfrowy 00:35:44-01:13:40)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny będący podstawą rozstrzygnięcia niniejszej sprawy Sąd ustalił na podstawie całego zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym w postaci dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, dowodu z zeznań świadków: R. W. (2) i B. P., jak również dowodu z przesłuchania stron – powoda oraz za pozwanego – członków zarządu pozwanego: R. L., A. F. i M. U..

Jednocześnie Sąd dokonując ustaleń faktycznych nie wziął pod uwagę zeznań świadka E. P. złożonych na rozprawie w dniu 16 października 2015 roku w sprawie o sygn. akt I C 1018/14 toczącej się przed Sądem Okręgowym w Gdańsku, albowiem zeznania tego świadka złożone w innej sprawie nie mogły stanowić, nawet za zgodą stron, podstawy ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie, stanowiłoby to bowiem naruszenie zasady bezpośredniości.

Odnosząc się do poszczególnych dowodów zebranych w sprawie, wskazać należy, iż dokumenty przedłożone przez strony Sąd uznał za wiarygodne i nie budzące wątpliwości co do ich autentyczności i twierdzeń w nich zawartych, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron postępowania. Powyższe jednakże nie dotyczy przedłożonych przez powoda W. W. dokumentów mających stanowić dowód wpłaty przez powoda do kasy pozwanego kwoty 4 250 złotych w dniu 24 października 2014 roku. Zważyć bowiem należy, iż powód przedłożył w sprawie na tę okoliczność znajdujące się karcie 79 akt dokumenty – dowód wpłaty – pokwitowanie KP nr 10/10/14 na kwotę 3 000 złotych (z opisem: wypłata z bankomatu) oraz KP nr 11/10/14 na kwotę 1 250 złotych (z opisem: wypłata z bankomatu), w dalszym zaś toku postępowania powód przedłożył ponownie na tę okoliczność (wpłaty) dokumenty (k. 97 akt) – dowód wpłaty – pokwitowanie KP nr 10/10/ na kwotę 3 000 złotych (z opisem:

„zasilenie kasy – kwota wypłacona z banku) oraz KP nr 11/10/ na kwotę 1 250 złotych (z opisem: „zasilenie kasy – kwota wypłacona z banku).

W ocenie Sądu istnienie dokumentów mających mieć charakter dokumentów księgowych o tych samych numerach, o jednakże różnej treści, podważa wiarygodność tych dokumentów, co jest uzasadnione tym bardziej, iż dokumenty te nie zostały zweryfikowane przez skarbnika stowarzyszenia i pochodzą wyłącznie od powoda, który sam wystawił je i zatwierdził (k. 79 akt), a także wystawił i sprawdził (k. 97 akt), zaś fakt wpłacenia do kasy pozwanego tej kwoty nie znajduje odzwierciedlenia w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie, któremu Sąd dał wiarę, w szczególności w twierdzeniach A. F. i M. U., który po pozbawieniu powoda funkcji prezesa zarządu pozwanego objął w dniu 27 października 2014 roku finanse pozwanego, w tym kasę, w której nie znajdowały się środki pieniężne, o jakich mowa w powyższych dokumentach, a nadto brak było też dokumentów odzwierciedlających jakiegokolwiek rozchody w okresie pomiędzy dniem 24 października 2014 roku a końcem października 2014 roku.

W tym zakresie, z powyższych względów, Sąd uznał więc również i twierdzenia powoda W. W., iż wpłacił on do kasy pozwanego kwotę 4 250 złotych w dniu 24 października 2014 roku za nie mające potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym, tym bardziej, że skoro jak twierdził powód środki te wypłacił celem uregulowania zobowiązań pozwanego, to na nim spoczywał ciężar wykazania, że z tych środków zobowiązania zostały przez niego uregulowane przedstawiając np. zapłacone rachunki, czy pokwitowania wypłacenia wynagrodzenia pracownikom. Powód takich dowodów nie przedstawił, stąd też w świetle uznania dokumentów KP za niewiarygodne (z powodów przytoczonych powyżej), Sąd uznał, iż powód nie sprostał wykazaniu, iż pozwany nie posiada w stosunku do niego wiarygodności wynikającej z wypłacenia przez powoda kwoty 4 250 złotych z rachunku należącego do pozwanego, która to okoliczność wypłaty tych środków sama w sobie nie była sporna.

Pozostałe dokumenty nie wnosiły istotnych okoliczności w sprawie.

Dokonując ustaleń faktycznych, Sąd oparł się także na zeznaniach świadków R. W. (2) i B. P. uznając je w całości za wiarygodne, spójne i mające potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym. Sąd oparł się na nich dokonując ustaleń faktycznych przede wszystkim w zakresie, w jakim świadkowie wskazywali na fakt przeznaczenia dla zarządu kwoty 1 500 złotych, jak i charakteru tych środków – świadkowie zgodnie wskazywali, iż stanowiło to pokrycie kosztów ponoszonych przez członków zarządu w związku z działalnością w zarządzie, przy czym środki te były wypłacane ryczałtowo, bez obowiązku przedstawiania rachunków dokumentujących poniesione wydatki, jednakże w żadnym wypadku nie stanowiły one wynagrodzenia, gdyż pełnienie funkcji członków zarządu miało mieć charakter społeczny, dla dobra stowarzyszenia.

W odniesieniu do twierdzeń stron, Sąd dał im wiarę w zakresie, w jakim znajdują one potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, z tym, że jeżeli chodzi o powoda W. W. to jak już wskazano powyżej Sąd nie dał wiary jego twierdzeniom, że wypłacona przez niego w dniu 24 października 2014 roku kwota 4 250 złotych została w tym dniu wpłacona do kasy pozwanego. Sąd zaś dał wiarę jego twierdzeniom, iż w miesiącu październiku 2014 roku powód pełnił dyżury wykonując czynności związane z obsługą radiową kierowców – okoliczność ta znajduje bowiem potwierdzenie w zestawieniu dyżurów w miesiącu październiku 2014 roku przedłożonym przez pozwanego.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie powód W. W. domagał się zasądzenia od pozwanego Stowarzyszenia (...) – Radio w G. z siedzibą w G. kwoty 1 128,48 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 06 lutego 2015 roku do dnia zapłaty, wskazując, iż na dochodzoną kwotę składają się: kwota 619,35 złotych jako część wynagrodzenia z tytułu pełnienia funkcji prezesa zarządu (za 24 dni października 2014 roku), kwota 295,20 z tytułu wynagrodzenia należnego w związku z pełnieniem dyżuru na centrali telefonicznej pozwanego oraz kwota 213,93 złotych z tytułu wykonywanych kursów, za które płatność wpłynęła na konto pozwanego stowarzyszenia.

Odnosząc się do żądania powoda dotyczącego kwoty 619,35 złotych tytułem należnego mu wynagrodzenia wskazać należy, iż powód W. W. powoływał się w tym przedmiocie na podjętą w dniu 12 kwietnia 2014 roku uchwałę zarządu

przyznającą wynagrodzenie miesięczne za sprawowanie zarządu Stowarzyszenia N. – Stop (...) Radio w G. z siedzibą w G. w kwocie 800 złotych dla prezesa zarządu, 500 złotych dla skarbnika zarządu oraz 300 złotych dla vice – prezesa zarządu.

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 07 kwietnia 1989 roku Prawo o stowarzyszeniach (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku, poz. 1393) stowarzyszenie opiera się na społecznej pracy członków i kandydatów, może jednak zatrudniać pracowników do prowadzenia swoich spraw.

Praca społeczna członków na rzecz stowarzyszeń oznacza zaś, że nie mogą oni za nią pobierać wynagrodzenia (tak Paweł Sarnecki, Komentarz do art. 2 ustawy Prawo o stowarzyszeniach, Lex).

Z zeznań świadków R. W. (2) i B. P., jak również z twierdzeń złożonych w charakterze strony pozwanej przez członków obecnego zarządu pozwanego, którzy byli także członkami stowarzyszenia w 2014 roku, a które Sąd uznał za wiarygodne i mające potwierdzenie w dowodach z dokumentów (statut stowarzyszenia) wynikało jednoznacznie, iż stowarzyszenie przeznaczało kwotę 1 500 złotych miesięcznie na działalność zarządu, jak również, że kwota ta stanowiła pokrycie kosztów ponoszonych przez członków zarządu w związku z działalnością w zarządzie, przy czym środki te były wypłacane zarządowi ryczałtowo, bez obowiązku przedstawiania rachunków dokumentujących poniesione wydatki. W żadnym jednakże przypadku środki te nie miały stanowić wynagrodzenia dla członków zarządu, tym bardziej, że takiej możliwości nie przewidywał statut stowarzyszenia, zgodnie z którym realizując swoje cele stowarzyszenie opiera się na społecznej pracy członków i kandydatów (może jednak zatrudniać pracowników do prowadzenia swoich spraw, zaś rozmiary zatrudnienia oraz wielkość środków przypadających na wynagrodzenie pracowników stowarzyszenia ustala zarząd, § 7 i § 19 ust. 8).

W świetle powyższego, Sąd nie miał wątpliwości, iż członek zarządu stowarzyszenia nie może pobierać wynagrodzenia za działania społeczne w zarządzie (np. za reprezentowanie stowarzyszenia na zewnątrz), a więc za samo bycie członkiem zarządu, w niniejszej sprawie – za pełnienie funkcji prezesa.

Uchwała zarządu podjęta w dniu 12 kwietnia 2014 roku przyznająca wynagrodzenie miesięczne za sprawowanie zarządu Stowarzyszenia N. – Stop (...) Radio w G. z siedzibą w G. w określonych w uchwale wysokościach w zależności od pełnionej funkcji jest więc sprzeczna z powszechnie obowiązującymi przepisami, a także statutem stowarzyszenia, a zatem nie może być źródłem roszczenia dochodzonego w niniejszej sprawie. Nadto, sam fakt, iż kwota 1 500 złotych była przeznaczana na wydatki zarządu i rozdysponowywana pomiędzy członków zarządu bez obowiązku przedstawiania rachunków dokumentujących poniesione wydatki, nie może stanowić podstawy żądania powoda wypłacenia mu odpowiedniej kwoty za 24 dni miesiąca października 2014 roku (brak jest bowiem podstawy, z której roszczenie o wypłatę tej kwoty mogłoby wynikać).

Sąd nie miał także wątpliwości, iż zarząd stowarzyszenia, w tym prezes zarządu – powód W. W. mógł pobierać wynagrodzenie, ale nie z tytułu stricte pełnienia funkcji członka zarządu, tylko za wykonanie dodatkowych zadań, gdyby został on zatrudniony przez stowarzyszenie, przy czym chodzić tu musi o inny rodzaj zadań aniżeli zadania wynikające ze statutu. A zatem nie było wątpliwości, iż powód W. W., mógł domagać się wynagrodzenia za wykonanie dodatkowych zadań na rzecz stowarzyszenia pozostających jednakże poza zadaniami prezesa zarządu pozwanego stowarzyszenia, np. za pełnienie dyżurów na centrali telefonicznej. Jednakże to, zgodnie z rozkładem ciężaru dowodu wskazanym w art. 6 k.c., na powodzie spoczywał obowiązek wykazania, że stowarzyszenie zawarło z nim umowę o te dodatkowe świadczenia, np. umowę o pracę, zlecenia, o dzieło czy inną. Temu ciężarowi powód nie sprostał – nie przedstawił bowiem żadnego dowodu, z którego wynikałby jakikolwiek stosunek prawny w tym przedmiocie łączący strony, jak i też wysokość wynagrodzenia z tego tytułu. Wprawdzie przesłuchiwany na rozprawie w dniu 23 lutego 2016 roku powód W. W. wskazywał, iż na wykonywanie dyżurów na centrali zawarł on z pozwanym umowę zlecenia, jednakże dokument taki nie został przez niego w sprawie przedłożony, a okoliczność ta (co do zawarcia umowy zlecenia) nie znalazła potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym.

A zatem powód nie wykazał, że został w celu zapewnienia obsługi telefonicznej pozwanego zatrudniony, ani też wysokości należnego mu wynagrodzenia, o czym bynajmniej nie świadczy fakt przelania na konto powoda kwoty 506

złotych za miesiąc sierpień 2014 roku z opisem „dyżury na centrali”. Nie pozwala to bowiem na ustalenie ani na istnienie umowy łączącej strony w tym zakresie w miesiącu październiku 2014 roku, ani też należnego z tego tytułu wynagrodzenia.

W odpowiedzi na pozew pozwany Stowarzyszenie (...) – Radio w G. z siedzibą w G. uznał powództwo w części dotyczącej żądania kwoty 213,93 złotych z tytułu wykonywanych przez powoda kursów, za które płatność wpłynęła na konto pozwanego, podnosząc jednakże zarzut potrącenia tej wierzytelności z przysługującą pozwanemu wobec powoda wierzytelnością w kwocie 4 250 złotych wynikającą z wypłaty tej kwoty przez powoda w dniu 24 października 2014 roku tj. w dniu odwołania go z pełnienia funkcji prezesa zarządu i faktu jej niezwrócenia pozwanemu.

Zgodnie z treścią art. 498 k.c. gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym. Wskutek potrącenia obie wierzytelności umarzają się nawzajem do wysokości wierzytelności niższej. Jak wynika natomiast z treści przepisu art. 499 k.c. potrącenia dokonuje się poprzez oświadczenie złożone drugiej stronie.

Nie ma wątpliwości, iż w niniejszej sprawie pozwany Stowarzyszenie (...) – Radio w G. z siedzibą w G. złożył skuteczne oświadczenie o potrąceniu w toku procesu, w formie zgłoszonego zarzutu procesowego, co jednakże nie oznacza, że automatycznie zachodzą przesłanki określone w art. 498 k.c. To sąd orzekający w sprawie ocenia – w oparciu o całokształt materiału dowodowego – czy strona powołująca się na potrącenie wykazała, że jest ono zasadne i tym samym prowadzi do umorzenia dochodzonej przez powoda wierzytelności.

Zdaniem Sądu zgłoszenie przez pozwanego zarzutu potrącenia w powyższym zakresie było uprawnione.

Nie było wątpliwości, jako że okoliczność ta nie była kwestionowana, iż w dniu 24 października 2014 roku, tj. w dniu odwołania powoda W. W. z funkcji prezesa zarządu pozwanego, powód wypłacił z rachunku pozwanego przy użyciu karty bankomatowej kwotę 1 250 złotych, kwotę 1 000 złotych oraz kwotę 2 000 złotych, łącznie – kwotę 4 250 złotych. Jednocześnie powód wskazywał, iż kwota ta została wypłacona celem uregulowania zobowiązań pozwanego, a przede wszystkim – iż kwota ta została przez powoda zwrócona poprzez wpłatę tych środków pieniężnych do kasy stowarzyszenia, czego dowodem są przedstawione przez niego pokwitowania wpłaty.

Jak już Sąd wskazał powyżej, powód przedłożył w niniejszej sprawie dwukrotnie na okoliczność wpłaty przez niego przedmiotowej kwoty dokumenty (k. 79 akt i k. 97 akt) – pokwitowania wpłaty KP nr 10/10/14 na kwotę 3 000 złotych (z opisem: wypłata z bankomatu) oraz KP nr 11/10/14 na kwotę 1 250 złotych (z opisem: wypłata z bankomatu), w dalszym zaś toku postępowania – pokwitowania wpłaty KP nr 10/10/ na kwotę 3 000 złotych (z opisem: „zasilenie kasy – kwota wypłacona z banku) oraz KP nr 11/10/ na kwotę 1 250 złotych (z opisem: „zasilenie kasy – kwota wypłacona z banku). Jak również wskazano w powyższej części uzasadnienia, istnienie dokumentów mających mieć charakter dokumentów księgowych o tych samych numerach o jednakże różnej treści podważa ich wiarygodność, co jest uzasadnione tym bardziej, iż dokumenty te nie zostały zweryfikowane przez jakąkolwiek inną osobę i pochodzą wyłącznie od powoda, który sam wystawił je i zatwierdził (k. 79 akt) albo wystawił i sprawdził (k. 97 akt).

Zdaniem Sądu fakt wpłacenia przez powoda do kasy pozwanego kwoty 4 250 złotych w dniu 24 października 2014 roku nie znajduje odzwierciedlenia także w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie, któremu Sąd dał wiarę, w szczególności w twierdzeniach M. U., który po objęciu funkcji skarbnika pozwanego objął kilka dni później (około dnia 27 października 2014 roku) również i finanse pozwanego, w tym kasę, w której nie znajdowały się środki pieniężne, o jakich mowa w powyższych dokumentach, a nadto brak było też dokumentów odzwierciedlających jakiegokolwiek rozchody w okresie pomiędzy dniem 24 października 2014 roku a końcem października 2014 roku, co stanowiłoby potwierdzenie twierdzeń powoda o powodach wypłaty tych środków (na wynagrodzenie dla pracowników centrali, czy pokrycie innych zobowiązań).

Uwzględniając powyższe, Sąd uznał, iż powód nie sprostał wykazaniu, iż wpłacił kwotę 4 250 złotych do kasy pozwanego, wobec czego pozwany nie posiada w stosunku do niego wierzytelności wynikającej z wypłacenia tej kwoty, a w konsekwencji – dokonane przez pozwanego potrącenie z tej wierzytelności przyznanej przez pozwanego kwoty 213,93 złotych Sąd uznał za zasadne i prowadzące do umorzenia wierzytelności w tym zakresie.

Mając na uwadze powyższe rozważania, na podstawie art. 6 k.c. a contrario w zw. z art. 498 k.c. w zw. z art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 07 kwietnia 1989 roku Prawo o stowarzyszeniach (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku, poz. 1393), Sąd oddalił powództwo.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108. k.p.c. w zw. z § 6 pkt 2 w zw. z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 roku, poz. 461) w punkcie II wyroku zasądził od powoda jako strony przegrywającej niniejsze postępowanie na rzecz pozwanego kwotę 197 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu (17 złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 180 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego).